

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρουνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΗΡΟΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτὰ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
ῆς δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Δι' μεταβάλλουσαι ἢ διέθου-
σαι ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματῶσμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ κ. Ροῖδης καὶ αἱ γράφουσαι Ἑλληνίδες. — Τὸ ἐν Παρισίοις Διε-
θνὲς Συνέδριον τῶν Γυναικῶν (ὑπὸ κ. Μαρίας Μαρτέν). — Ἐντυπώ-
σεις ἐκ τῶν ἀγωνίων Ἐπιστολὴ Ζ', Ἡ φιλοκατρία μας, Πένες ἡμῶν
τοῦ Σταδίου. Ὁ κ. Βικέλας. — Ἡ Ἑλλὰς ἀνέζησε. — Τῆ μικρᾷ Ἀρ-
τέμιδι Κανελίδου (ὑπὸ δος Ἐανθίπης Καλοσύτης). — Γυναικεῖος
κόσμος. — Θεάτρον. — Βιβλία. — Συμβουλαί. Εἰδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς.

Ὁ κ. ΡΟΪΔΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΓΡΑΦΟΥΣΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Θὰ εἶχαμεν ὅλην τὴν διάθεσιν νὰ παρομοιάσωμεν τὸν
συγγραφέα τῆς «Παπίσης Ἰωάννας» πρὸς ἄγγελον, ἰστάμε-
νον μὲ τὴν ρομφαίαν ἀνὰ χεῖρας πρὸ τῆς πύλης τοῦ καταρ-
ρεύσαντος οἰκοδομήματος τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος καὶ κα-
λύπτοντα διὰ τῶν αἰθερίων πτερύγων του τὰς χαινούσας
πληγὰς τοῦ ἐν αὐτῷ ἐκτεθειμένου πτώματος, ἐὰν δὲν ἐφοβού-
μεθα μὴ ἡ παρομοίωσις αὕτη κινήσῃ μειδιάματα καὶ προκαλέσῃ
γέλωτας. Ὁ ἄγγελός μας θὰ ἐφαίνετο πολὺ πενιχρὸς ἄγ-
γελος.

Θὰ εἶχαμεν τὴν διάθεσιν νὰ βυθίσωμεν χρυσὴν καὶ ἐλα-
φρὰν πτέρυγα ἐντὸς ροδίνης καὶ ἀδαμαντοπεπασμένης μελά-
νης καὶ ἐπὶ περγαμινῆς τῶν παλαιῶν χρόνων νὰ χαράξωμεν
εἰς καλλιγραφικωτάτους στρογγύλους χαρακτῆρας τὴν ἐντύ-
πωσιν, ἣν αἱ ἔωλοι ἱερεριάδες του μᾶς ἐπροξένησαν. Ἄλλ'
ἀδυνατοῦμεν καὶ κατὰ τοῦτο νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν κριτὴν
τῶν γραφουσῶν Ἑλληνίδων, διότι, ὡς δὲν ἄγνοεῖ βέβαια
καὶ αὐτὸς αἱ περγαμνῆαι καὶ τὰ χρυσαῖα κονδύλια στοιχίζου-
ν πολὺ ἀκριβά, αἱ δὲ γράφουσαι ὡς καὶ οἱ γράφοντες ἐν Ἑλλάδι
εἶναι πτωχοί.

Θὰ ἠθέλαμεν τοῦλάχιστον νὰ τὸν φαντασθῶμεν ἥρωα τῶν
αἰθουσῶν διατελοῦντα ὑπὸ τὸ κράτος τῶν μεθυστικῶν ἀρω-

μάτων τοῦ βίου ἐκεῖνον, ἀντιλαμβανόμενον τοῦ λάλου τερε-
τισμοῦ τῶν ἐκεῖ ἀκίζομένων ὀραίων καὶ γαλλοφῶνων παρθέ-
νων, καὶ ἐμπνεόμενον παρ' ἄβραξ τινος συλφίδος ἵνα δικαιο-
λογήσωμεν τὸ πρόγραμμα τῆς ἀνατροφῆς τὸ ὅποσον φιλοδο-
ξεῖ διὰ τὰς Ἑλληνίδας. Ἀλλὰ τὰ πράγματα μᾶς πείθουν
παρὰ τὸ ἐναντίον. Θὰ εἶχαμεν ἕλον τὸν πόθον νὰ τὸν ἐκλά-
βωμεν τοῦλάχιστον ὡς διερμηνεύοντα τὰς γνώμας παλαιῶν
μαρκησιῶν καὶ βαρῶν μας, μὲ λευκὰ πιτραχίλια καὶ λευ-
κωτέρως ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φενάκας ὡς ἔκαμεν ὁ Προυδῶν.
Δυστυχῶς οἱ ἰδιοὶ μας ἄρχοντες ἦσαν ἄνθρωποι τῶν ὕπλων
καὶ τῆς λιτῆς καὶ ἀνεπιτηδεύτου ζωῆς καὶ ἡ μετ' αὐτοὺς γε-
νεά, δὲν ἀποδέχεται εὐκόλως τὰς περὶ τῆς ἀνὰ τὰς αἰθούσας
ἐψυμυθιωμένης ἀνατροφῆς τῶν Ἑλληνίδων ἐξάρσεις τοῦ νεο-
τέρου τούτου κριτικοῦ.

Θὰ ἠθέλαμεν ἐν τέλει, διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσωμεν, νὰ ἀ-
κονίσωμεν καὶ γαμψώσωμεν τοὺς ὄνυχάς μας, τὸν ἀπαραίτητον
τοῦτον στολισμὸν ὃν θέλει διὰ τὴν γράφουσαν γυναῖκα, καὶ δι'
αὐτῶν νὰ ἀνατάμωμεν τὸ μορμολύκειον, μὲ τὸ ὅποσον ὁ συγ-
γραφεὺς τῆς «Παπίσης Ἰωάννας», ἠθέλησε νὰ ἀφομοιώσῃ
τὴν γυναῖκα, ἥτις, χωρὶς τὴν ἄδειάν του ἐτόλμησε νὰ πα-
ρουσιασθῆ εἰς τὸ κοινὸν ὡς συγγραφεὺς ἢ δημοσιογράφος.

Ἄλλ' ὅλη αὕτη ἡ ἐπιθυμία καὶ οἱ πόθοι μας ναυαγοῦν
πρὸ τῆς ἀδυναμίας νὰ ἀνεύρωμεν μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων,
τὸν τύπον, ὃν ἀπεικόνισεν ὁ κ. Ροῖδης μεταξὺ τῶν βιωτι-
κῶν καὶ κοινωνικῶν μας συνθηκῶν καὶ περιστάσεων, τὰς πε-
ριστάσεις, ἃς ὠνευρέθη μεταξὺ τέλος τῆς φιλολογικῆς μας
ἐξελίξεως, τὰ κακὰ καὶ τοὺς κινδύνους, οὓς ὁ θαυμαστὴς τοῦ πρὸ
ἡμῶν αἰῶνος λιβελλογράφου τῶν Γαλλίδων γυναικῶν πα-
ραθέτει εἰς περιληπτικὴν μετάφρασιν ὡς κριτικὴν μελέτην.

Ἐὰν εὐρισκόμεθα εἰς τὰς αὐτὰς συνθήκας, εἰς ἃς καὶ αἱ
γυναῖκες τῆς Γαλλίας τοῦ 1840, θὰ παρεπέμπομεν τὸν κ.
Ροῖδην εἰς ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου τῆς κ. Ίουλιέττας Ἄδαμ

— τότε κ. Λαμπέρ—του ὑπὸ τὸν τίτλον *Idées Anti-Proudhoniennes* ἐκδοθέντος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ὁ δ' ἔβλεπεν ἐκεῖ ὅτι αἱ ιδέαι καὶ αἱ θεωρίαι, τὰς ὁποίας μεταφράζει, μεταβάλλονται ἐπιστημονικώτατα καὶ μαθηματικώτατα εἰς οὐτοπίαις, αἱ ὁποῖαι οὐδεμίαν εὐτυχῶς ἐξήσκησαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς προόδου καὶ μορφώσεως τοῦ γυναικείου φύλου τοῦ ἔθνους, δι' ἃ ἐγράφησαν. Τοῦναντίον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ ἐπίσημος Γαλλία, ἡ Γαλλία ἡ νομοθετοῦσα καὶ τὴν ὁδὸν τῆς προόδου βαίνουσα, εἰργάσθη γιγαντιαίως, ὅπως ριζικῶς ἀνακαινίσῃ καὶ ἀναμορφώσῃ τὴν γυναικίαν ἀγωγὴν, ὅπως καταστήσῃ τὴν γυναῖκα, τὴν δίκην πλαγγόνος μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατατρίβουσαν τὸν βίον τῆς εἰς τὸν ἄσκοπον βίον τῶν αἰθουσῶν παράγοντα χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸ ἔθνος.

Ἄλλ' εἰς ἡμᾶς δὲν συμβαίνει ὅ,τι συνέβαινε τότε εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν. Ἡμεῖς οὔτε πολιτικὴν ψῆφον διεξεδικήσαμεν, οὔτε προνόμιον ἐπίσημα ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐπίζητοῦμεν, οὔτε θέσεις κἀν ἐπιφανεῖς καὶ ἀξιώματα. Ἡμεῖς ἐν ἐπιδιώκομεν: τὴν διὰ τῆς ἐντίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς ἐργασίας ἐξασφάλισιν τοῦ ἄρτου τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἕνεκα τοῦ δυσεπιτεύκτου σήμερον καταστάντος γάμου, δι' ἔλλειψιν προικῶς, κινδυνεύουν νὰ ἀποθάνουν τῆς πείνης.

Ἄλλ' ὁ τοῦ τέλους τοῦ αἰῶνος μᾶς κριτικός, λησμονῶν ὅτι εἶναι Ἕλληνας, λησμονῶν ὅτι εἰς τὰς φλέβας τῶν ἀναγνωστῶν του ῥέει αἷμα ὄχι κυανοῦν, ἀλλ' αἷμα τιμῆς, πληρωθὲν διὰ τῆς ζωῆς γενεᾶς ὀλοκλήρου καὶ παρκαυρόμενος ἀπὸ τὸ γαλλικὸν πρωτότυπον, ὅπερ ἔχει ὑπ' ὄψιν του γράφων, τολμᾷ αὐτολεξεῖ νὰ μεταφράσῃ τὸν κρονόληρον γάλλον συγγραφέα, ἀποφαινόμενος μετ' ἐκείνου ὅτι δύο μόνον ἐπαγγέλματα ὑπάρχουσι διὰ τὴν γυναῖκα: τὸ τῆς οἰκοκυρᾶς καὶ τὸ τῆς ἐταίρας.

Ὡστε ὅλοι σεῖς οἱ Ἕλληνες πατέρες καὶ ἀδελφοί, οἱ ἐντίμως ἀνατρέφοντες καὶ ἐκπαιδεύοντες τὰς θυγατέρας σας, οἱ εἰς τὴν ὑγίαν μόρφωσιν, ἣν δύνασθε νὰ παράσχητε εἰς αὐτὰς σήμερον στηρίζοντες τὰς τοῦ μέλλοντός των ἐλπίδας σας, ἀφοῦ δὲν ἔχετε χρήματα, ἀφοῦ δὲν ἔχετε προίκας, ἵνα ἀποκαταστήσητε αὐτὰς οἰκοκυρᾶς, ἐτοιμασθήτε νὰ τὰς προορίσητε διὰ τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Ροῖδης θεωρεῖ ὡς μόνον κατάλληλον διὰ τὰς μὴ οἰκοκυρᾶς γυναῖκας!

Ἡμεῖς δέ, αἱ ἐπιζητοῦσαι ἀκριβῶς τὴν ἀποφυγὴν τοῦ τοιούτου τῆς κοινωνίας μᾶς ἠθικοῦ σκοπέλου, εἴμεθα *faiseuses d'embarras*, αἱ ὁποῖαι ἄλλως καταρχόμεναι εἰς ζητήματα τοιαύτης περιωπῆς, διεκδικοῦσαι μόρφωσιν καὶ ἀνατροπὴν ἐπὶ θεμελίων καὶ βάσεων στερεῶν, ἀναγράφουσαι πᾶν ὅ,τι οἱ ἄλλοι λαοὶ πράττουν καὶ ἔπραξαν πρὸς πρόληψιν ἀκριβῶς τοῦ μεγάλου τούτου κακοῦ, ἀναζητοῦσαι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἰδικῶν μᾶς, ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν δόξαν καὶ τιμὴν ἐκείνων, ἀκολουθοῦσαι χρονογραφικῶς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς ἐξύψωσιν τοῦ ἠθικοῦ γόητρου τοῦ φύλου μᾶς καὶ μὴ ἀκινζόμεναι γράφουσαι, εἴμεθα ἀσυγχώρητοι, διότι δὲν συντελοῦμεν εἰς τὸ νὰ ἐνισχυθῇ ὁ βίος τῶν αἰθουσῶν καὶ τοῦ flirt. Ἄλλ' ὁ κριτικός μᾶς ἀφίνει τὰ κοινωνιολογήματα καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν φιλολογίαν ἀπηλπισμένος, λέγει, διότι μεταξὺ τῶν συγγραφοῦσων γυναικῶν δὲν συνήντησεν ἀκομὴ καμμίαν Ἕλλησιον.

Ἄλλὰ δὲν μᾶς λέγει ὁ συγγραφεὺς τῆς «Παπίσσης Ἰωάννας» εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκειται σήμερον ἡ ἀνδρική φιλολογία, πόσους Γκαῖτε καὶ Σχιξσπέρους καὶ Ρενὰν καὶ Βαλζάκ καὶ Ἀλεξάνδρους Δουμᾶ καὶ Βίκτωρας Οὐγκὼ καὶ Νορδὰου ἀριθμεῖ αὕτη, ὅπως ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ θρηνηῇ καὶ ἀπελπίζεται διότι αἱ γράφουσαι Ἕλληνίδες δὲν εἶναι ὅλαι Ἕλλησιον καὶ Σάνδα καὶ Σεβινιέ; Δὲν μᾶς λέγει αὐτὸς ὁ πολὺς πρεσβύτερος, ὁ εἰς τὰς Πανεπιστημιακὰς βιβλιοθήκας γηράσας καὶ ὡς μόνον καθαρῶς φιλολογικὸν δημιούργημα του ἔχων νὰ ἐπιδείξῃ μίαν «ΠΑΠΙΣΣΑΝ ΙΩΑΝΝΑΝ», ἐν ἣ ἐμπαιζέται, καὶ σατηρίζεται τὸ ὑψηλότερον τῆς θρησκείας ἀξίωμα; αὐτὸς ὁ μέχρι τῆς χθὲς καὶ πρὸ ὀλίγου μὴ ἀναγνωρίζων κἀν εἰς τὴν γυναῖκα τὸ δικαίωμα νὰ ἐξέρχεται τοῦ μαγειρείου; ὁ ἀποκλῶν πᾶσαν γράφουσαν *bas-bleu*; ὁ πρεσβεύων ὅτι καὶ τὸ νὰ ζητῶμεν ἀνωτέρην τῆς δημοτικῆς διὰ τὰς γυναῖκας παιδευσιν πράττομεν ἱεροσυλίαν; ὁ σατυρίζων τὴν ἀγωνιζομένην νὰ καταρτίσῃ τὰς γελοίας αὐτὰς προλήψεις τοῦ βραβάρου παρελθόντος; ποῦ καὶ πῶς ἤθελε νὰ μορφωθῶν αἱ διάσημοι αὐταὶ συγγραφεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ὑπὸ τὴν σκιάν καὶ τὰς ἐμπνεύσεις ποίων μεγάλων διδασκάλων, ποίων κραταιῶν τῆς φιλολογίας ἀναμορφωτῶν, ποίων ἐξόχων νοῶν ἤθελον βαδίσει αἱ μόλις ἀποτολμήσασαι νὰ πιστεύσουν ὅτι ἔχουν καὶ αὐταὶ πνεῦμα ἐπιδεικτικὸν καλλιεργείας, ὅτι ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ γράψουν καὶ ὅτι θὰ ἔχουν τὴν τύχην νὰ ἀναγνωσθῶν χωρὶς μειδιάματα καὶ εἰρωνείας καὶ σαρκασμοῦ;

Καὶ ἦτο ἄλλως δυνατὸν λαός, ἀριθμῶν ἡμίσεως μόλις αἰῶνος ἐλεύθερον βίον, λαός ἀγωνιζόμενος εἰσέτι νὰ ἀνεύρῃ τὴν γλῶσσαν, δι' ἣς θὰ ἐξωτερικεύσῃ τὰς σκέψεις καὶ τὰ διανοήματά του, νὰ ἔχη φιλολογίαν ἤδη ὄριμον, νὰ ἔχη φιλολογικὸν κύκλον εὐρύτερον, νὰ ἔχη ἄνδρας συγγραφεῖς περισσοτέρους τῶν ἐπὶ τῶν δακτύλων μετρούμενων καὶ τόσον ὀλιγοῦργων καὶ αὐτῶν;

Ἐὰν δ' ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους αἱ γυναῖκες κατώρθωσαν νὰ γράψουν καὶ νὰ ἀναγνωσθῶνται, ἐὰν κατώρθωσαν ἀκριβῶς αἱ ἀνδρικῶς γράφουσαι νὰ τὸν κάμουν νὰ λησμονήσῃ ὅτι εἶναι ὁ φύλαξ ἄγγελος τοῦ παλαιοῦ καθεστώτος, καθ' ὃ ἡ γυνὴ μόνον ἐν τῇ μαγειρικῇ ἠδύνατο νὰ δικηριθῇ καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ καταφεύγῃ εἰς τὸν Proudhon τοῦ παρελθόντος, ἵνα τὰς κρίνῃ, ὡς μόνην εὐρίσκων μομφὴν τὸν νευρώδη των κάλαμον, ἐὰν ὅλους τοὺς Ἕλληνας θεωρῇ τόσον κηκοὺς συγγραφεῖς, ὥστε νὰ μέμφεται τὰς γυναῖκας διότι γράφουν, ὡς ἐκεῖνοι, δὲν εἶναι ἄρα ὅλα αὐτὰ τὰ ἐὰν τόσοι ἔπαινοι διὰ τὰς γυναῖκας;

Ἄλλὰ καὶ πάλιν ὁ κ. Ροῖδης δὲν εὐρίσκειται ἐν τῇ ἀληθείᾳ, διότι δὲν ἀνέγνωσε τὰς γυναῖκας, τὰς ὁποίας κρίνει. Ἡμεῖς, αἱ ἀνοίξασαι τὸν δρόμον τῆς δημοσιογραφικῆς καὶ φιλολογικῆς πορείας τοῦ φύλου μᾶς, αἱ προαγαγοῦσαι εἰς φῶς τὴν γυναικίαν πνευματικὴν ἐργασίαν, ἡκ ἠδυνάμεθα νὰ καταρτίσωμεν ὀγκῶδεις τόμους ἐκ σελίδων ἐγκατεσπαρμένων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐν αἷς ἡ τρυφερότης, ἡ πρωτοτυπία, ἡ ἀθρότης τοῦ γυναικείου καλάμου νὰ δύνανται νὰ συγκριθῶν, ὄχι μὲ ἀναγνωσμάτα παιδικὰ, ἀλλὰ μὲ ἔργα πραγματικῆς σοβαρᾶς γυναικείας ξένης φιλολογίας.

Ὅ,τι δὲ ἀποτελεῖ ἀληθῆ ἔπαινον καὶ τιμὴν διὰ τὰς γυναι-

φούσας ἑλληνίδας εἶναι ὅτι αὐταὶ δὲν περιέπεσαν εἰς τὸ γελοῖον σημεῖον, εἰς ὃ περιέπεσαν αἱ προηγηθεῖσαι αὐτῶν ξένας, ἀλλ' ὅτι κατώρθωσαν νὰ συνδυάσουν τὰς ἀρετὰς τῆς καλῆς οἰκοδεσποίνης καὶ συζύγου καὶ μητρὸς καὶ φιλοκάλου γυναικὸς τοῦ κόσμου μὲ τὰς τῆς καλλιέργουσης τὰ γράμματα καὶ τὸ καλὸν καὶ δι' αὐτοῦ ἐπιζητούσης τὴν πρόοδον.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

(Ἀρταπόκρισις ἐκ Παρισίων)

Τὸ Διεθνὲς γυναικεῖον Συνέδριον ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ εἰς τὸ Μέγαρον τῶν ἐπιστημονικῶν Ἐταιριῶν, ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῆς κ. Feresse-Deraisme.

Ἡ κυρία Rognon, πρόεδρος τῆς Γυναικείας Ἐνώσεως ἐπὶ τῶν Δικαιωμάτων τῶν Γυναικῶν, ἐξελέγη πρόεδρος τῆς πρώτης συνεδριάσεως· ἡ δὲ δεσποινὴς Popelin, ἐκ Βρυξελλῶν, διδασκάλισσα τοῦ δικαίου, προήδρευε τὴν δευτέραν ἡμέραν.

Ἐπερέθη πᾶσαν προσδοκίαν ἡ ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου τούτου. Πολὺ πρὸ τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν ἐγκαινίαν ὥρα, ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ Μεγάρου εἶχεν ὑπερπληρωθῆ κόσμου. Αἱ θέσεις πᾶσαι κατελήφθησαν καὶ αἱ θύραι αὐταὶ ἔβριθον νέων προσερχομένων, πανταχοῦ δὲ ὀπόθεν ἠδύνατο ν' ἀκούσῃς τὰς ἐρήτορας ἴστατο ἀσφυκτικῶν τὸ πλῆθος. Πολυπληθεῖς ἀντιπρόσωποι τοῦ γαλλικοῦ καὶ ξένου τύπου κατεῖχον τὰς ὀρισθείσας αὐτοῖς θέσεις. Ἡ ἔξοχος αὕτη ἐπιτυχία παρέχει ἡμῖν ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆς τεραστίως προόδου τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ. Τὰ Συνέδρια τοῦ 1889, μ' ἔβλην τὴν προσέλευσιν πληθῆος ξένων, οὓς ἡ ἔκθεσις εἶχεν ἐλκύσει ἐν Παρισίῳ, ὑπελήφθησαν πολὺ τοῦ νῦν Συνεδρίου· ἀλλὰ τότε δὲν ἦσαν αἱ συνεδρίασι κοιναί. Τὸ τοῦ 1892, ὑπερ εὐχάριστα παρέσχεον ἀποτελέσματα, δὲν ἔσχεν ἐπίσης τὰς δικαστάσεις τοῦ παρόντος Συνεδρίου.

Ἴδου τὰ ζητήματα, ἐφ' ὧν τὸ Συνέδριον ἠσχολήθη.

Τετάρτη 8 Ἀπριλίου. Πολιτικά δικαιώματα. Ἐθνικότης τῆς ὑπάρχου γυναικός. Ἡ μετατροπὴ τῶν νόμων ἐπὶ τοῦ γάμου καὶ τοῦ διαζυγίου. Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς γυναικός ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς ἐργασίας αὐτῆς. Ἡ μετατροπὴ τοῦ ποινικοῦ κώδικος ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἰσότητος τῶν φύλων. Ἡ κατάργησις τῆς κανονισθείσης διαφθορᾶς.

Πέμπτη 9 Ἀπριλίου. Οἰκονομικά δικαιώματα. Τὸ ζήτημα τῆς ἐργασίας ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἐκτάσει καὶ ἐφαρμογῇ. Οἱ ἐπιστημονικοὶ νόμοι τῆς ἐργασίας. Ἀρχαιεστίαι καὶ ἐλεγκτικότης τῆς Γυναικός εἰς τὰ Συμβούλια τῶν Prud'hommes, εἰς τὰ Ἐπαγγελματικὰ Συμβούλια, εἰς τὰ Νομοθετικὰ Δικαστήρια καὶ εἰς τὰ Ἐνορκα. Ἡ Γυνή, ἡ ἔχουσα τέκνα, βοηθουμένη χρηματικῶς ὑπὸ τῆς Πολιτείας.

Δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παρακολουθήσωσι κατὰ γράμμα τὸ λίαν βεβαρημένον πρόγραμμα τοῦτο. Τὸ γραφεῖον εὐλόγως δὲν ἠδύνατο ν' ἀρνηθῆ τὴν συζήτησιν, ἣν ἤγειρεν ἕκαστον ζήτημα, θεωροῦν αὐτὴν ἐπίσης σπουδαίαν ὡς καὶ τοὺς λόγους τῶν ρητόρων. Διὰ τοῦτο τὸ περὶ μετατροπῆς τοῦ Ποινικοῦ κώδικος δὲν συνεζητήθη κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν, ὥστε ἐδέησε νὰ κριθῆ ἀναγκαῖα καὶ παραπληρωματικὴ συνεδρία κατὰ τὴν πρωίαν τῆς Παρασκευῆς.

Αἱ διοργανώτρια τοῦ Συνεδρίου εἰσὶ λίαν ἱκνοποιημέναι

ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν. Αἱ συζητήσεις παρετάθησαν ἐπὶ τῶν κυριωτέρων σημείων καὶ αἱ ψηφισθεῖσαι ἀποφάσεις ὑπῆρξαν ἐξαιρετοί.

Ἐν τούτοις, μετ' ἐπιφυλάξεως πάντοτε, ὑποδεικνύομεν ὅτι εἶναι ὀλίγον δύσκολον νὰ ὑπερνηκηθῶσιν αἱ προλήψεις τοῦ παρελθόντος καὶ ὑπὸ τῶν μᾶλλον προκεχωρημένων εἰς τὸ γυναικεῖον ζήτημα. Ἀπὸ αἰῶνων, καθ' οὓς μεταχειρίζονται τὴν γυναικὰ ὡς ὄν κατώτερον καὶ οἱ θερμότεροι ὑποστηρικταὶ αὐτῆς, δὲν συνείθισαν εἰσέτι νὰ βλέπωσιν αὐτὴν βαδίζουσαν μόνην. Ὅμιλοῦσιν αὐτῇ περὶ ἐλευθερίας καὶ παρεμποδίζουσι τὴν ἰδικὴν τῆς, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ τὴν προστατεύσωσι καὶ ἐξεπλάγημεν ἀκούσασαι τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ γυναικείου ζητήματος, ζητοῦντας προστατευτικούς διὰ τὴν γυναικεῖαν ἐργασίαν νόμους, ἐκεῖ ἔνθα ἡ ἐργασία τοῦ ἀνδρὸς παρκαμένει ἐλευθέρη, καὶ ὀμιλοῦντας περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν γυναικῶν πρὸς τοὺς ἀνδράς γενομένου συναγωνισμοῦ. Οἱ ὀμιλοῦντες οὕτω λησμονοῦσιν, ἐν γνώσει φαίνεται, ὅτι πᾶσα γυνὴ δὲν ἔχει σύζυγον, ὅστις νὰ τῇ χορηγῆ τὰ τοῦ βίου, ὅτι ὑπάρχουσι χῆραι, ἄγαμοι, οἰκογένεια πολυμελεῖς, τῶν ὀπίων ἐκάστη κόρη, ἐξεργουμένη τοῦ Σχολείου, δύναται καὶ ὀφείλει νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν δαπανῶν τῆς οἰκογενείας καὶ ὅτι ἡ περίοδος αὕτη διαρκεῖ δι' αὐτὴν ἐπὶ ὀκτὼ καὶ δέκα ἔτη. Λησμονοῦσιν ὅτι ὁ ἀνὴρ πολλάκις δὲν ἐκπληροῖ τὰ συζυγικὰ καὶ πατρικὰ αὐτοῦ καθήκοντα καὶ ὅτι συνεχῶς οἱ βασιμώτεροι τῆς οἰκογενείας πόροι εἶναι προῖον τῆς ἐργασίας τῆς γυναικός. Ἄλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὰς πλάνας ταύτας, ἂς θὰ καταρτίψῃ προσεχῶς ἡ γυναικεῖα μερίς, ὅπως συγχαρῶμεν ἑαυτὰς διὰ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ παιδίου, τῶν νόμων τῶν ἀφορώντων τὸν γάμον καὶ τὸ διαζύγιον, τοῦ δικαιώματος τοῦ μισθοῦ καὶ ἄλλων. Πρακτικὰ τῶν δύο πρώτων ἡμερῶν, ἄτινα δημοσιεύθησονται προσεχῶς, εἶναι ἐναργῆς καὶ ἐπαρκῆς ἔνδειξις, ὅτι τὸ Συνέδριον εἰργάσθη σκοπίμως καὶ ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη θὰ ἐπιφέρῃ ἀγλαοὺς καρποὺς εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος

Παρίσιον

Marie Martin

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ζ'.

Καλή μου φίλη,

Σοὶ εἶπα ὅ,τι εἶχον νὰ εἶπω περὶ τῶν ἀγώνων, καίτοι ὀλίγον ἄτακτα καὶ ἀσυνάρτητα. Νομίζω μάλιστα ὅτι ἀφῆκα τὴν καρδίαν μου νὰ ἐκχύσῃ εἰς τὰς γραμμὰς αὐτὰς ὅλην τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν χαρὰν, ἣν περιέκλειε καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ εὐρεθῆ κανεὶς ἄλλος ἀπόμαχος τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀπολαύσεων καὶ συγκινήσεων τῆς, ὁ ὁποῖος νὰ μὲ φέξῃ ὡς πολὺ διαχυτικὴν καὶ πολὺ νευροπαθῆ.

Τὸ ἄλλο αὐτὸ σοὶ τὸ ἐξηγεῖ ἡ ἄνω δημοσιευομένη ἀπάντησίς μου πρὸς τὸν κ. Ροῖδην. Χωρὶς νὰ εἶμαι οὔτε κακόγλωσσος, οὔτε ψυχολόγος δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀποφύγω τὸν πειρασμὸν, τοῦ νὰ κάμω μίαν μικρὰν παρομοίωσιν τοῦ ἐπικριτοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀλώπεκα ἢ ὅποιον εὕρισκε τὰς στάφυλας ἀώρων. Σὲ βεβαίῳ ὅτι αὐτὴ εἶναι σκέψις τῆς στιγμῆς κα